UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingae, Anno M.DC.LXXXX.

§. II. Quæ beneficia resignari non possunt?

urn:nbn:de:hbz:466:1-61687

Visual Library

de regula. in 6. &c. Videtur autem hæc tacita renuntiatio in eo differre, à privatione beneficii, ipso jure facta, quòd, si protestetur beneficiatus, se per talem actum nolle renuntiare beneficio, protestatio talis id operetur, ut talis actus vim tacitæ renuntiationis non habeat, in privatione verò, quæ ipso facto incurritur, protestatio talis nihil prosit: hæc tamen tacita renuntiatio non est facilè præsumenda, si SS. Canones non inducant beneficii talis resignationem; quòd enim multis fortasse expensis, & laboribus acquisitum est, tam facilè renunciari non censetur *c. super eo 5. h. t.* Videatur *c. sanè 7. c. veniens 13. & c. lecta 14. h. t.* ubi referuntur casus aliqui apparentis quidem renuntiationis, quæ tamen à jure pro vera non agnoscitur.

§ II.

De expressa renuntiatione beneficiorum.

REnuntiatio expressa ea dicitur, quæ fit verbis ad hoc accommodatis, & voluntatem renuntiandi apertè declarantibus, vel etiam scripto juxta formam à jure præscriptam. Duplex ea est, pura una & simplex, seu absoluta, quæ fit sine ulla conditione, modo, & pacto; & altera conditionalis, qualis est 1. quæ fit in favorem tertii, sub ea scil. conditione, ut conferatur illud certæ personæ, in cujus favorē aliquis resignat. 2. quæ fit cum reservatione fructuū ex toto vel ex parte. 3. quæ fit cum regressu (reservato scil. sibi jure, ut resignans possit ad beneficium redire, si ille, cui cessit beneficium, præmoriatur) vel cū ingressu, quando scilicet collati quidem beneficii, ante hujus tamen possessionem, fit resignatio, sub ea conditione, ut mortuo resignatario possit resignans propriâ auctoritate ingredi sive possessionem hujus beneficii accipere; vel cum accessu, quando scil. beneficium puero destinatum, ob ætatem tamen illius incapaci, alteri interea confertur, eâ tamen conditione, ut post legitimam ætatem pueri, possit hic propriâ auctoritate beneficium tale accedere, & recuperare. Et 4. Denique conditionalis designatio beneficii dicitur, quæ fit ex causa permutationis, quando scil. beneficium, quod habet, dimittit aliquis, ut alterius beneficium sibi conferatur.

Sectio. II.

De beneficiis, quæ resignari possunt, vel non possunt.

§. I.

Quæ beneficia resignari possint?

OMnia beneficia Ecclesiastica, sive sint curata, sive simplicia, sive sint majora beneficia, & dignitates, sive minora, sive requirant residentiam, sive non requirant, etiam manualia, patrimonialia, beneficia, quæ optari possunt, beneficia affecta jure Patronatus, beneficia electiva, exempta, reservata sedi Apostolicæ, & cujuscunque demum generis ac qualitatis sint, resignari possunt (nisi specialiter jure aliquo scripto hoc prohibeatur) modò ea observentur, quæ beneficia talia exigunt, ut ne fiat aliquid contra fundatorum voluntatem, vel cum præjudicio aliquo.

§. II.

Quæ beneficia resignari non possunt?

Expresso

EXpresso tamen jure prohibetur primò Resignatio beneficii litigiosi, de quo scil. lis alicui mota fuit, pendente lite; sicut enim alienatio rei litigiosæ, dum lis pendet, fieri non potest, ut constat ex *toto tit. FF. & C. de litigiosis*, ita nec resignatio beneficii litigiosi fieri potest, lite pendente, ad cavendas præsertim omnes fraudes, quæ in tali licita resignatione facilè fieri possent. Si tamen in gratiam collitigantis beneficio alter cedat, valida est talis cessio, cùm fiat ad extinguendam litem.

2. Prohibetur resignatio beneficii uniti, antequam unio sortiatur suum effectum, prout patet ex *Trident. sess. 23. c. 18. de reform.* quia per unionem talem jus acquisitum est illi collegio v. g. dignitati, aut Monasterio &c. cui unio facta fuit, ut per mortem beneficiati unitum beneficium transferatur in Monasterium, Collegium &c. cui plurimùm præjudicaret permissa talis beneficii resignatio, nisi fieret illa purè & liberè, vel in favorem illius, cui unio hæc facta est, vel per sufficientem clausulam derogaretur, quo ad illam vicem à Summo Pontifice, tali factæ unioni.

3. Prohibentur resignari beneficia in commendam temporalem data, ob utilitatem Ecclesiæ, donec ei de rectore provisum sit, cum talis nullum jus, aut titulum in beneficio habeat, cui renuntiare possit; & quamvis administrationem habeat, & fructus percipere possit, quæ simpliciter, & purè in manibus ordinarii dimittere potest; propriè tamen hæc dimissio non dicitur resignatio, sed depositio tantùm administrationis.

4. Denique prohibentur, resignari pensiones Ecclesiasticæ, quæ apud aliquos beneficii nomine veniunt, nisi putè & liberè eæ resignentur, vel in favorem illius, à quo solvenda est pensio, si enim pensionarius hanc pensionem non exigat, censetur tacitè ei renunciare.

SECTIO III.

De iis, qui possunt renuntiare beneficiis, & iis, quibus possunt illa resignari.

§. I.

Qui possint beneficia resignare?

ORdinariè omnes beneficiati, sive in minoribus beneficiis constituti sint, sive in majoribus, si annos pubertatis excesserunt, ex justa causa, beneficia sua, si ea habeant, & hæc resignabilia sint, resignare possunt, cùm ut sic proprio tantùm juri renuntient, quod quilibet facere potest, qui jus quæsitum in tali re habet, & bono publico, aut nulli alli per talem renuntiationem præjudicat: & quamvis dubitent aliqui, an Summus Pontifex Papatui renuntiare possit, post constitutionem tamen *Bonifacij 8. in c. 1. h. t. in 6.* dubitationi huic locus non est, cùm expressè in illa constitutione decíderit Pontifex, quòd fieri hoc ex justa causa possit, ita ut nec Cardinalium ad hoc consensum habere debeat, nec ullius alterius approbationem, cùm neminem superiorem in terris habeat, qui talem resignationem admittere, & approbare debeat. Neque tamen etiam omnium resignationes eâdem facilitate admittuntur, facilius enim admittitur resignatio simplicium beneficiorum, etiam Canonica-